

ČESKOBRODSKÝ LEGIONÁŘ

zpravodaj jednoty ČsO1
v Českém Brodě

Ročník : 2009

číslo : 002

První tištěné svazky z edice knihovna jsou na světě

Když náš projekt před několika lety začínal, považovali jsme za vlastně nemožné, že by se někdy mohl rozvinout do podoby „papírového“ vydání. A také jsme si moc nedokázali představit, že by se k projektu mohlo připojit nějaké větší množství lidí.

Jak vidno, oboje byla mýlka. K projektu se připojili stovky přispěvatelů, pomocníků a rádců a v nedávné době se podařilo dosáhnout i toho „papíru“. Jak jsme na našem posledním setkání prezentovali, podařilo se vydat tiskem první dva pracovní sešity o vojenských pietních místech. A právě nyní se zvolna zahajuje distribuce tohoto počínu. Už nyní vidíme mnoho dalších změn, které je třeba udělat, aby další svazky byly ještě lepší, než první dva (Praha 7 a Český Brod) a tak doufejme, že se nám podaří v tomto díle pokračovat.

A hlavně bychom rádi poděkovali Československé obce legionářské za podporu při tisku těchto sešitů, bez ní bychom si na podobnou věc asi ještě chvíli počkali. Jsem přesvědčen, že s týmem, který se okolo projektu poskládal, bychom se dočkali a budeme pokračovat i dál.

Díky všem za splnění tohoto našeho malého snu, tedy tiskoviny o vojenských pietních místech, která je pro čtenáře zdarma.

Distribuci bude dle předběžného plánu zajišťovat ČsOL a Českobrodská jednota ČsOL.

Výjezdní zasedání Spolku pro vojenská pietní místa MORAVA 2009

Po loňské premiéře, jsem se pod tlakem některých členů spolku rozhodl i v letošním roce uspořádat výjezdní zasedání na Moravě, konkrétně v mé rodné obci, v Hruškách na Břeclavsku.

Termín byl dohodnut už koncem minulého roku na 4. – 6. dubna 2009. V pátek v odpoledních a večerních hodinách se všichni zúčastnění sjeli na místo konání. Po ubytování na zdejším Kulturně společenském centru probíhala neformální část zasedání.

Při sobotní snídani jsem zúčastněné seznámil s programem na zbývající dva dny. Prvním bodem byly dva pietní akty u pomníků v Hruškách. Po desáté hodině jsme se nejprve přemístili k obecnímu úřadu k pomníku rudoarmějce, kde jsem v krátkosti představil události, které se staly před 64 lety. Poté následovalo samotné položení květin a uctění památky padlých Rudoarmějců. Podobný pietní akt obec už dlouho nezažila, jestli kdy vůbec. Dvojice členů spolku, kteří se účastnili misí a mají právo nosit uniformu stáli čestnou stráž u pomníku, další uniformovaný pokládal květiny. Vše proběhlo bez nejmenších problémů, jak už je u vojáků zvykem, celý pietní akt vypadal efektně a zároveň důstojně. Poté jsme se přesunuli k základní škole, kde proběhl další pietní akt a položení květin u pomníku obětí první světové války. Při té příležitosti jsem vzpomenu, že na stránkách projektu mapování vojenských pietních míst, mají vedle sebe místo voják Rakousko – Uherska s legionářem, Rudoarmějce s příslušníkem Wehrmachtu, zahraniční letci, partyzáni, vězňové koncentračních táborů i oběti náletů,

zkrátka všichni, kdo zemřeli v souvislosti s nějakým ozbrojeným konfliktem. Jediným, zato velkým nedostatkem pietních aktů byla, přesto, že jsem konání akce avizoval v Hrušeckém zpravodaji naprostá absence občanů naší obce, světlou výjimkou byl místostarosta obce ing. Slatinský.

Po skončení pietních aktů nám pan místostarosta poděkoval za naši činnost, společně jsme si postěžovali na nezájem občanů a řešili možnost spolupráce Spolku s obcí při oslavách 65. výročí osvobození obce v příštím roce.

Z Hrušek vyrazila kolona vozidel do Břeclavi, která byla dalším bodem programu. Připravil jsem prohlídku několika zajímavých míst ve městě a jeho okolí, pro příznivce hry geocaching, kterých ve spolku není málo současně i možnost hledání a odlovení několika keší.

První zastávkou byla boží muka o které se zpívá v písničce „Za Starů Břeclavů“, následovala návštěva židovského hřbitova, Bořího lesa, kde jsem vzpomněl na dlouholetou historii zbrojního průmyslu v této lokalitě, kratičká návštěva Rakouska a návrat do ČR. Hodně času jsme strávili v Poštorné u farního kostela, který svým vzhledem všechny zaujal.

Z Poštorné jsme se přesunuli na Pohansko. Ten den Klub vojenské historie Břeclav ve spolupráci s městem zahajoval sezónu a poprvé v tomto roce pro veřejnost otevřel bunkry pohraničního opevnění. Při té příležitosti odhalil u Lípy svobody před zámečkem Pohansko pamětní desku k 90. výročí založení naší republiky. U této desky jsme položili při pietním aktu květiny. Následně jsme využili nabídky členů KVH Břeclav a prohlédli si jimi ošetřovaný řopík.

Z Pohanska jsme se přesunuli do Mikulova, prohlédli jsme si město a jeho pamětihodnosti, mezi které mimo jiné patří i hřbitůvek obětí války z roku 1866, z potěšením jsem mohl konstatovat, že i když většina obyvatel Mikulova vůbec netuší o jeho existenci, tak se jeho stav od loňského roku podstatně změnil k lepšímu. Kéž by všechny obce a zainteresované osoby vždy postupovali tak, aby žádné další VPM nezanikla a nechátrala, je to kus naší historie, ať už vzpomínají na jakoukoliv událost.

Sobotní večer už patřil oficialitám. Probírali jsme záležitosti okolo Spolku, plány do budoucna i zážitky z dnešního dne.

Nedělní ráno bylo ve znamení příprav odjezdu k domovům v celé ČR, ale i na Slovensko, protože účastí kolegy a člena spolku Ferdinanda Vrábela PhDr. Se jednalo o setkání vskutku mezinárodní.

Odjezdem z Hrušek však ještě vše neskončilo. První zastávkou byl pomník s tankem T 34 u Staroviček, zde jsem nastínil události, které se zde staly, i něco málo o Bratislavsko – Brněnské operaci.

Ze Staroviček jsme se přesunuli na místo největší tankové bitvy na Moravě a zřejmě také poslední tankové bitvy druhé světové války v Evropě, do Ořechova. Při návštěvě hřbitova padlých Rudoarmějců a pomníků obětí válečných konfliktů z řad obyvatel Ořechova a okolních akcí jsme položili poslední květiny a přesunuli se do nedalekého Army parku. V bývalé posádce PVO (protovzdušné obrany), která chránila město Brno jsme si prohlédli celý areál, muzeum i vystavenou techniku. Teprve zde jsme okolo nedělního poledne celé výjezdní zasedání ukončili a rozjeli se všemi směry k domovu.

Prezentace Spolku pro vojenská pietní místa, o.s.

se konala dne 2. června 2009 v klubovně hotelu Legie v Praze

za spolek se zúčastnili: Standa, Vladimír, Martin, Olda, Jirka a Hoznin

a jako hosté nás poctili svojí návštěvou: PhDr. Zlata Fořtová - členka HDK ČsOL, Ing. Vladimír Prchlík, CSc. - vzdělavatel ČOS, Ing. Milan Těšínský - člen HDK ČsOL, CSc, Ing. Imrich Vetrák z OMS MO ČR, Ing. Antonín Těšínský, Ing. Ivan Šípek.

Tedy účast o 100% větší než na naší poslední podobné akci.

Cílem této prezentace bylo nejen představit náš

spolek a jednotu ČsOL Český Brod, ale i náš projekt mapování vojenských pietních míst.

Logisticky skvěle nachystanou akci (díky Honzine) zahájil předseda spolku Standa Kain v 1500 s následujícím programem:

- 1) informace o spolku, přednesl Standa
- 2) informace o projektu mapování vojenských pietních míst, přednesl Martin
- 3) informaci o historickém bádání v našem spolku a legionářských denících, přednesl Honzin
- 4) informaci o Českobrodské jednotě ČsOL za předsedu J. Přerovského přednesl Martin
- 5) informaci o péči o válečné hroby na MO s ukázkou offline verze online stránek k této péči, přednesl Ing. Vetrák

U některých prezentaci se spustila diskuse a padla celá řada zajímavých otázek, doufejme, že jsme dokázali odpověďmi všechny uspokojit.

Zajímavou informací bylo doplnění stránek MO o válečných hrobech o stažitelné soubory ve formátu KML (mimo jiné jsou od dubna podobná data ke stažení i na našem webu).

Pochopitelně jsme neopomenuli prezentovat tištěné produkty z naší knižní edice.

Velmi příjemné setkání bylo ukončeno navazují akcí, z čehož plyne poučení, že budeme muset plánovat akci delší, aby byl ještě větší prostor pro diskusi.

Všem našim hostům velmi děkujeme za účast i přízeň kterou projevíly k našemu projektu a budeme se těšit na další setkání s nimi i s dalšími zájemci o problematiku vojenských pietních míst a válečných hrobů.

Zápis ze schůze Českobrodské jednoty ČsOL konané dne 11. července 2009 v Českém Brodě.

Jako již tradičně jsme se sešli v restauraci U Bedrníčků, ovšem účast byla slabá, mohou za to jak dovolené, tak dokonce i povodně. Sešli jsme se čtyři: Pepa, Marta, Olda a Martin.

Pepa nás ve stručnosti seznámil s děním v obci a jejím vedením a pak nás dopodrobna seznámil s naším účetnictvím od počátku roku. Situace se jeví více než dobře, máme prostředky jak na spoluorganizování semináře, který letos prvně proběhne v Praze po třech Pardubických ročnících, máme finance na naše akce do konce roku, stejně jako i na důstojné zabezpečení těchto akcí květinami a věnci na VPM. A máme vyčleněn i peníz na tisk brožur pro letošní rok. V případě potřeby můžeme také první zcela oficiální část zimního semináře uspořádat v hotelu Legie v klubovně ČsOL a následně se přesunout na spolkově-diskusní část do prostor ve Stodůlkách..

Naplánovali jsme předběžně, ale skoro již na pevně termín k uctění Dne české státnosti a to v jeho předvečer, tedy na 27. září do Kolína. Místnost zajistí a oznámí ostatním Pepa, ale pravděpodobně to bude stejně jako loni restaurace Taverna.

Zároveň nás Pepa seznámil s faktem, že ČsOL organizovala zájezd do bývalé Jugoslávie, což je sice skvělé, ale minimálně naše jednotka se to dozvěděla až po konání akce, což už skvělé není a jako jednotka budeme žádat vysvětlení toho, proč se o takovéto akci neví dopředu, z našich řad by se jistě také našli zájemci o cestu a autobus údajně plný nebyl.

No a tolik k posezení a následovala tradiční návštěva Českobrodského hřbitova, kde došlo k drobné změně u válečného hrobu z 2. světové války, kam byla letos nově dodána deska ze zničeného pomníku na Českobrodském náměstí. Sice by asi bylo lepší kdyby se opravil původní pomník, ale alespoň je deska na důstojném místě.

Další naše cesta vedle k pomníku na cestě k Přistoupimí, jenž se událostí váže k jinému pomníku u Českého Brodu, u kterého máme naši cache.

Na obou místech jsme za naši jednotu zanechali květiny, památky jsou dobře udržované.

A následovala část věnovaná výletu, Pepa se vnořil do geocachingu a my s ním, první návštěva vedla do Tucharaze, kde je jedna skrýš pod místní (nepřístupnou) tvrzí a následně jsme se vydali do Přehvozdí, kde nám za obcí Olda poskytl v roli průvodce podrobný výklad o místním vojenském objektu, bývalém postavení 6. protiletadlového raketového oddílu. Je celkem s podivem, jak po dvaceti letech může takový pěkný areál vypadat, co šlo ukrást je ukradené, co šlo rozbít je rozbité, snad jen ty vzpomínky zůstaly. No, třeba se dočkáme nějakého využití.

Procházka lesním areálem se pro 1/4 naší výpravy zhruba v polovině změnila na nenásilný přechod malé vodní plochy, kdy se Pepa vylodil bez lodě na malém ostrůvku pro další cache. A poslední cache se opět nacházela v Brodě, kde už na startu Pepa také jednu odlovil.

Příjemně strávená sobota, tak nás třeba příště bude více.

Dopisy legionáře

Drahá maminko !

Páté velikonoční svátky v cizině! Prvé prožil jsem na cestě do zajetí v Ukrajině, druhé, třetí a čtvrté na Sibíři a páté slavím nyní v Číně. Dejž Bože, by to již byly poslední mimo domova! V Číně (Manžurii) jsem již druhý měsíc. Život jest zde velmi pestrý, pro oko Evropana

značně zajímavý. Vedle copatých Číňanů a Číňanek

v kalhotách, potkáváš na ulicích Charbína čilé Japonce , malé, čistě oblečené Japonky, tu a tam v bílých šatech a titěrných kloboučkách. Korejce a všem mezi nimi lidí všech možných národností.

Na ulicích živo jak u nás ve velkoměstě. Automobily,

kočáry, a u nás nevidané ruční kočárky tahané číňany. Tito běhají mnohdy s tlustým pasažérem s koňmi o závod. Zde nás zajímá zase čínský kostel a hřbitov. V kostele mají asi 20 různých bohů s tvářemi bílými, rudými i černými představujícími asi každý některý světový živel. Mrtvolky nechávají na různých místech pod kopci v rakvích nezakopané. Rakve jsou u spodu široké a víko mají silné asi na 3 až 4 palce. U některých bylo víko odkryto a mrtvolky v nich byly úplně ustrojené

i s dřevákami na nohou. Počasí jest zde asi podobné jako u nás. Jeden krásný a druhý prší. Jak zde budeme dlouho nevím. Čekáme na loď, která

by nás odpravila do naší drahé otčiny. Jak jsem Vám již sdělil, jsem zdrav a mám se dobře. stravy jest dosti a byl bych spokojen, kdyby se Vám

tak dařilo jako nám zde. Jedině nás zde trápí ta nesmírná již touha po Vás, naši nejdražší. Snad se toho již léta dočkáme. Obálka a papír jest čínského vzoru, neb jiné zde neměli na skladě.

Doma vyříd'te můj pozdrav Kubýkovím (stařečkům a Frantovi)

celé jejich rodině, Sadilovým, Procházkovým, Běhalovým, Petříkovým a vůbec všem přátelům a známým.

Není již Otakar Procházka doma? Fr.Coufal a Jan Zemanůj

jsou dosud u svých pluků a Jos.Fikrů v táboře zajatců. Ode

všech nesu pozdravy domů! Ještě jednou Vás

všechny vespolek
zdravím a líbám
Váš Ferdinand
3, evakuační ešalon, Vladivostok
V Manžurii

Zaujala Vás vojenská historie ? Mnoho
podobného a tisíce vojenských pietních míst
naleznete na stránkách Spolku pro vojenská
pietní místa, o. s. WWW.VETS.CZ

Dopis od Vladivostoku. Ruský ostrov u
Vladivostoku, 28.května 1919.

Ctěná redakce!

Jsem již druhý týden na ruském ostrově a čekám
na návrat do vlasti.

Jsou zde nemocní, invalidé, demobilisovaní přes
42 let a evak.rus.Čechové se ženami a dětmi;
jsou zde též ženy našich dobrovolců. Všech
čekajících zde na odpravení jest nás na 4000.

Ostrov jest velmi romantický; má tvar podkovy s
větším zálivem uprostřed a mnoha výběžky
a skalisky do moře. Jest kopcovitý, porostlý
stromovím se spoustou růžových keříků, s více
jezery a jezírky a několika potůčky. Milovníci
přírody mají zde zábavy více než dosti:

chytají ryby, trhají konvalinky, sbírají mušle,
projíždějí se na lodičkách atd. U „strýčka
z Ameriky“ možno si za málo kopějek koupiti
kávu, kakao, cukrovinky, kuřivo, čokoládu a j.
Večerem jest skoro denně nějaká zábava; buď
divadlo, neb kino, přednáška apod. Strava jest
dobrá; chléb a máslo ani všechno nespotřebuji.

Jedině co nás zde všechny trápí, jest nesmírná
již touha po domově! Dle včerejšího prohlášení
předsedy evak.komise br. poručíka Jaro Krále,
máme býti do konce června již všichni naloděni.
Jedna loď má jeti kol Indie a Suezský průplav
do Terstu a ty ostatní přes Ameriku; já budu asi v
tom druhém oddílu. Možno-li Vám, tedy mi
laskavě zajímavější čísla „Našince“ uschovte;
po mém návratu si tyto odkoupím a rád přečtu!
Jak se Vám celkem v té svobodné Čechii daří?
Měl jsem celkem o tu naši „rodinu“ dosti obav,
dle přicházejících však zpráv počínají si strany
jedna k druhé dosti snášenlivě; neb jest to
jen povrchně? Dejž Bůh, by již jednou náš národ
zmoudřel a zanechal zbytečných stranických
bojů,

neb na hlásanou svobodu a spravedlnost máme s
jinými stejné právo! Se srdečným pozdravem
všem

čtenářům trvám Váš vzpomínající Obadálek
Ferd.,

Vladivostok. Ruský ostrov, kasárna 35.pluku.

Foto na titulní stránce : Ze vzpomínky na umučené důstojníky ON v Mladé Boleslavi, foto : M. Brynych

Vydává : jednota Československé obce legionářské v Českém Brodě, jako interní zpravodaj.
Číslo neprošlo jazykovou úpravou, je neprodejné. Originál v elektronické podobě je dostupný
na internetových stránkách : www.vets.cz